"ВЕЛИКОДУШНИЙ" ШЕЙДЕМАН.

(Сатирка).

"Ми воювали в обороні вітчини проти варварів і проти аліянтських заборчих плянів".

Так говорив в парляменті "соціяліст його величества" — Шейдеман. Бідний Шейдеман! Німецька соціял-демократія була занята введенем соціялізму в Німеччині і для того, щоби легче йшла робота, "товариші" Шейдемани виспівували революційні пісні "горожанського об'єднаня". Они також голосували за кайзеровим буджетом, щоби тим викликати революційне повстане перше всего в Бельгії, а вже відтак в Польщі, Сербії, Чорногорі і т. д. І нараз таке нещасте: варвари напали на соціялістичний фатерлянд і, розуміеть ся, соціялістична Німеччина, вся як один чоловік, встала до оборони. Особливо сильно піддержували "дух" німецьких борців промови "товаришів" Шейдемана, Гінденбурґа, Вільгельма та його близького друга і однодумця, товариша "Ґот" (бога).

І наїзд варварів був би ще не так страшний для соціялістичного устрою Німеччини. Небезпека була смертельна головно тому, що до тих варварів прилучилась "біла ґвардія": "аліянтські пляни".

І росказуючи як се все сталось, Шейдеман зі сльозами в очах продовжає:

"Як би там (де?) не було, ми не бились для того, щоби... знищити Росію або закріпостити собі Бельгію".

Розуміеть ся, що ні! Німецькі соціялісти хотіли тільки одного: щоби пролетаріят Росії не нищив німецького соціялістичного ладу!

І не Шейдеманова вина, єсли російський пролетаріят почав і продовжає вести контр-революційну пропаґанду.

І не Шейдеманова вина, єсли російські варвари нападають тепер на соціялістичну републику Німеччини, окружену зі сходу пустими окопами...

І, зовсім натурально, що "товариші": кайзер, Шейдеман і "Ґот" мусіли післати "червону" ґвардію, щоби розбити гніздо контр-революції — Петроград.

І жалуючи, що таке случилось, Шейдеман продовжає:

"Правда (?), що большевики грали на руку всім руйнуючим тенденціям в Росії, але ми не хотіли... такого мира (з ким?) ... з аліянтами, який тепер заключає ся з Росією".

"В огороді бузина а в Київі дядько!"

Яка глубина думки і яка льоґіка!

"Большевики грали на руку всім руйнуючим тенденціям".

Розуміеть ся, яке нахальство зі сторони тих большевиків. "Товариші" барони в Ліфляндії вводять соціялізм після соціялістичної програми Шейдемана а ту нараз большевики конфіскують "їхні" землі і арештують баронів-соціялістів... Чорт його знає на що оно похоже!

"Товариші" Гучков, Мілюков, Керенський і Терещенко передають всю власть Радам... "товаришів" Корнілових, Каледінів, Алексеєвих і Росія находить ся вже на порозі заведеня соціялізму, а ту, нараз, приходять контр-революційні большевики, арештують тих "товаришів" і передають всю власть контр-революційним Радам Робітничих і Салдатських Депутатів.

Врешті большевики всіми силами "руйнуючих тенденцій" хотіли знищити "обєднане" німецького пролетаріяту з Шейдеманами, Кайзером і пр. бандою "соціялістів".

Таких "руйнуючих тенденцій" не може стерпіти сусідна німецька "соціялістична" република.

І тому та німецька република післала "червону" ґвардію "добровольців" на Петроград. І та добровільна ґвардія віддана ідеалам соціялізму, по дорозі до Петрограду виказує всі соціялістичні творчі (а не руйнуючі) "тенденції": освободжає соціялістів-баронів, видвигає нових Каледінів во імя... "соціялізму", розуміеть ся!

Але не зважаючи на ті "руйнуючі тенденції" большевиків, Шейдеман готовий пощадити їх і тому кайзер подиктує їм "соціялістичний" мир, на котрий, очевидно, і Шейдеман радить ся, але, боже борони, щоби такі "соціялістичні" домаганя "товариш" Гінденбурґ поставив аліянтам.

І тому, щоби се не случилось, Шейдеман говорить про тактику:

"Правительство (Кайзера) повинно бути приготоване до дійсного мира при помочи... взаїмного порозуміня".

Шейдеманови і карти в руки!

Він як близький друг (товаришів по соціялізмови) Кайзера, "Гота" і Гартлінґа, розуміеть ся, знає, що правительство кайзера приготоване до мира з союзниками при помочи... "взаїмного порозуміня".

І оно повинно оставати ся приготованим і на дальше. Ясно, дуже ясно, "тов." Шейдеман. Росією нема що журити ся!

Німецький соціялізм обезпечений від "руйнуючих тенденцій" большевиків, тому то й "тов." Кайзер і "тов." Кільман диктують Росії "демократичний" мир...

* * *

Цікаво всеж таки довідати ся:

Доки герої "горожанського об'єднаня" — Шейдемани будуть тлумитись над німецьким пролетаріятом і соціялізмом взагалі?

Правдоподібно до того часу, поки независима соціялістична робітнича партія з тов. Лібкнехтом в переді не опанує робітничого руху пролетаріяту в Німеччині.

В. Ларцев.

ОБОРОНЦІ "МОРАЛІ"

Коли тов. др. Сушко почав давати в Вінніпеґу виклади на ріжні наукові теми, то пани від "Українського Голосу", котрі хотілиби, щоби українські робітники і фармері завсігди оставали темними і покірними рабами, віруючими у всякі забобони, чари, ворожки, вічно кланяючими ся перед панами і попами, наробили крику, що др. Сушко ширить деморалізацію, бо дає непокликаній масі чорно працюючих робітників науку. А давати науку робітникам, се, після панів з "У. Г.", значить деморалізувати їх.

Щобиж ратувати українських робітників від тої "деморалізації", панове від "У. Г." рішили собі давати в "Народнім Домі" відчити про потребу релігії для "нашого народа", про потребу шанованя попів і ін. і то в тім самі часї по полудни, що відбувають ся відчити др-а Сушка в "Palace" театрі. А що робітники не хотіли приходити на ті їхні "відчити", то они стали проголошати, що їхні "відчити" будуть починати ся о годину скорше.

Знаючи, що й се їм не поможе і, що на відчиті др-а Сушка буде театр битком набитий а в "Народнім Домі" буде пустка, хоч з "Palace" театру вертають люди сотками до дому ізза браку місця, то они взяли ся ще на одну штуку: стали заманювати людий до "Народного Дому" "моралізуючими забавами".

А се що? — спитає читач.

Ну, се просто ново-винайдений в "Народнім Домі" спосіб запобіганя ширеній соціялістами деморалізації.

Перша проба того способу відбула ся послідної суботи вечером і випала удачно. Зібрав ся гурток переважно молодих людий обидвох полів, прийшла і "сметанка" (навіть Гикавий прийшов!) і почали бавити ся.

Танцюючі мабуть на знали яку несподіванку їм зроблять старші пани, "оборонці моралі". Нараз в галі згасло сьвітло. В галі тільки поніс ся відгомін "здорових" поцілунків. Коли появило ся сьвітло знова, дехто з необзнакомлених з такою "моралізуючою забавою", був счудований, бо не розумів длячого гашено сьвітло і роблено в галі "тьму кромішню".

Тоді веселий український "патріот", екс-редактор польської часописи "Czas", а теперішний спів-властитель книгарні "Акорд", вискочив на крісло і поясняв:

"Ги, ги, ги! А знаєте на що ми сьвітло галиси? На те, щоби ви цілували ся".

Та щоби яка "злобна душа" не подумала, що там в пітьмі творилось аж якесь "беззаконіє", то кажуть, що сьвітло гасив преславний адвокат, котрий знає закони і певно не допустив би, щоби поцілунки в темноті тревали довше, чим на се дозволяє закон. А єсли що для такої справи нема писаного закона, тоді треба звіряти ся на тих "оперейторів", що гасили і відмикали сьвітло.

Що се гарна "моральна наука", про се хіба не треба богато говорити. Всеж раджу панам "моралізаторам" з "Народного Дому" не на дуже довго гасити сьвітло, щоби забавляючих ся не "переморалізувати."

Оса.

СПРОСТОВАНЄ.

В "Робітничім Слові", з 23 лютого с. р. появилась з Монтреалу допись з підписом С. Ю. Читаючи ту допись, тов. з других місцевостий а так само в Монтреал думають, що то я справді такий герой, оборонець Стефаніцького. Тому я примушений сказати, що я гиджу ся такою дописею, яку помістили пани від "Р. С." в своїй газеті. Я як член У.С.Д.П. маю довіря до своїх товаришів і они повірять мені, що я ніколи не пробував стати автором якоїсь подібної брехні, котрою то Стефаніцкий старає ся заліпити цілу свою часопись проти тов. Поповича і У.С.Д.П., та ви шукує до того чужих назвиск. Але в тій брехні Стефаніцкий троха помилив ся, бо подає, що допись була писана в Монтреал 21 лютого, а дата "Р. С." була 22 лютого. Заходить питанє, як могли они дістати до друку ту допись так скоро; може телеґрафічно або яким иншим способом я сего не знаю. Так само хто читав коли які небудь дописи М. Буртняка той переконає ся, що се есть базґранина і характер писаня дійсного брехуна Буртняка, котрого панки від "Р. С." зловили на свою вудку і дали єму свою дудочку, щоби він приграваз Стеф. і Кратови. Ну, а що сам Буртняк бідний зі своєю мозґівницею, тому слухає їх. Так прошу Вас пане Стефаніцкий, залишіть під писувати під брехнями чужі назвиска, котрі вам незнані, а рад ше візьміть назвиско Штіфа Табачнюка; сей певно вам не подивує ся і вам не потрібно буде журити ся видумуванем чужих назвиск, бо я думаю, що богато ще назвиск вам потрібно.

С. Ю.

P. S. — Я низше підписаний думаю, що они ужили мого на звиска, бо в нас другого такого нема. Тому я змушений на сю допись відповісти. **С. Ю.**

НЕЧЕСНА БОРОТЬБА НАШИХ ПРОТИВНИКІВ.

Наші противники, не могучи бороти ся з нами отверто і чесно, ведуть проти нас боротьбу скрито і підло.

Говорять, що Поповича обкидають яйцями, віддадуть його і др-а Сушка мілітарним властям (защо? на якій основі?) і постарають ся "пофіксувати" їх "ол-райт".

І цікаве, що якось невдовзі після їх погроз і плянів, котрі ми в свій час витягнемо на денне сьвітло, в редакції "Р. Народа" і у т. Поповича дома явив ся представитель тайної військової поліції по певні інформації.

Денунціюють також нашу роботу, хоча она не є протизаконною ані такою, яку они ведуть.

Тільки тим панам треба собі запамятати, що неправдою і підлотою противника не побореш і, що ту не Австрія ані не Німеччина, де фалшивими доносами можна людий на шибеницю вислати. Нехай собі запамятають також, що народ заїхню роботу дасть їм належну заплату.

ДО ЧЛЕНІВ

І ПРИХИЛЬНИКІВ У. С. Д. П.

В справі "України."

На многі запити товаришів про те, що я думаю про "Україну", редаґовану т. Др. Сушком, та чи можна єї попирати, я обіцяв, що тоді вискажу свої погляди, коли поверну до Вінніпеґу, позаяк в дорозі я не мав спромоги близше обзнакомитись з справою і не уважав за відповідне висказувати свої погляди на сю справу.

Прибувши до Вінніпеґу а при глянувшись щирій праці т. Др Сушка над осьвідомленем українського робітництва в Вінніпеґу а заразом на продуктивну партійну роботу, я переконав ся, що в особі т. Др. Сушка наша партія позискала одного з найщирійших єї працьовників і що "Україна" буде дійсно служити інтересам працюючого люду. Тому я на сім місци взиваю всіх членів і прихильників У.С.Д.П. о щире попертє "України" а взглядно праці і змагань т. Др. Сушка.

В. Н. Колісник.

ВІД ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ У.С.Д.П. В КАНАДІ.

ВИСЛІД РЕФЕРЕНДУМА НАД УХВАЛАМИ З'ЇЗДУ, ПОПРАВКАМИ ДО КОНСТИТУЦІЇ І КАНДИДАТАМИ НА ПАРТІЙНИХ УРЯДНИКІВ.

Всї ухвали З'їзду приняті одноголосно окрім одної ухвали, яка звучить: **Вислати двох сталих організаторів; одного на схід а другого на захід і вони мають бути плачені по $50.00 на місяць і кошта подорожи.** Проти сеї ухвали голосували 4 відділи. Крім того З.О.К. прислав протест проти тої ухвали і заразом пропозицію що до сталих організаторів.

В справі кандидата на сталого організатора т. І. Бойчука один відділ голосував проти.

Хотяй всї ухвали перейшли більшостю голосів, то Е. К. дасть ще під референдум пропозицію З.О.К. в справі сталого організатора.

Конституцію з додатками і поправками принято більшостю голосів. Зі всїх точок конституції розділ V, точка 3 перейшла дуже маленькою більшостю голосів.

Тов. Ю. Демидюк одержав 32 голоси більше від т. Г. Яловеґи. Отже т. Ю. Демидюк вибраний організатором Е. К. а т. Г. Яловеґа остаєєь заступником організатора.

Проти т. Л. Никоряка, кандидата на секретаря було 5 голосів.

Проти т. А. Дзьоли, кандидата на касієра Е. К. було 7 голосів.

Всїх прочих кандидатів приняла партія одноголосно. Отже до заряду зістали вибрані:

Екзекутивний Комітет:

Ю. Демедюк, організатор;
Г. Яловеґа, заступник організатора;
А. Дзьола, касієр,
Л. Никоряк, секретар;
Т. Кульчицький, заступник секретаря.

Адміністраційний Комітет:

І. О. Зелез, І. Тимошик і С. Хвалібога.

Контрольна Комісія:

Т. Лобай, Я. Шасталь і М. Смит.

В голосованю брали участь отсї відділи з провінції Онтеріо: Оттава, Гамілтон, Брентфорд, Сейнт Кетерін, Велланд і Солт Сейн Мері.

З провінції Саскачеван нїодин.

З провінції Алберта: Летбридж, Колмен, Едмонтон, Вегревіл і Белвю.

З Брітіш Колюмбії: Мішел і Ферні.

НЕ ХОЧУТЬ БІЛЬШЕ "РОБ. СЛОВА".

Монтреал, 27 лют. 1918.

ЗАЯВА.

Прошу Тов. Редактора "Роб. Народа" о поміщенє моїх пару слів на сто рінках "Роб. Народа".

Я будучи передплатником "Робітничого Слова" від сегодня перестаю бути передплатником і читачем тої часописи і повідомляю редакцію "Роб. Слова", щоби менї більше своєї часописи не висилали, а то з тої причини, що "Роб. Слово" в підлий спосіб виступає проти роботи цілої партії і я як член соціял-демократичної партії уважаю за відповідне більше не підтримувати таких часописий як "Робітниче Слово".

Ваш в борбі за кращу долю,

Тодор Кричун.

ТОВАРИШІ! ПОМАГАЙТЕ "РОБ. НАРОДОВИ"!

СПРАВА З ТОРОНТОНСЬКИМ ВІДДІЛОМ У.С.Д.П.

Товариші!

Ви знаєте, що в нашій партії тяглись непорозуміня ще від послідної зими. Ви знаєте, що ті непорозуміня приносили некористь нашому партійному рухови. Ті непорозуміня істнують ще й тепер. Ви, Товариші, добачили причину непорозумінь. Ви також знаєте, що на З'їзді виявились виновники тих непорозумінь. Ті виновники є ще і тепер. Ви їх знайдете між членами Торонтонського відділу. Хай у відділах пояснять товариші делеґати, що були на З'їзді, чи не оказались виновниками в непорозумінях І. Стефаніцький, Васкан і прочі.

Ми надіялись, що по З'їзді не буде більше кириниї, однак партія ошукалась, бо незабаром по З'їзді І. Стефаніцький покликавши собі до помочи П. Крата почали нову кириню. Е. К. мовчав, щоби не вразити боляка. Та се не помогло. "Робітниче Слово" заповнювалось провокаційними виступами проти т. Поповича, редактора "Р. Н." і Е. К., а опісля все більше і більше появлялись в "Р. Сл." провокаційних статий.

До Е. К. почали сипатись домаганя членів і резолюції відділів, щоби щонебудь зробити з торонтонським відділом, бо там знова розгорілась нова кирия при помочи Комітету Помочи Укр. Іміґрантам.

Тоді Е.К. під натиском членів і відділів рішив розвязати торонтонський відділ а своє рішенє дав під референдум цілої партії.

Ось тут подаємо, з яких причин Е. К. рішив розвязати торонтонський відділ.

1. Торонтонський відділ не зважаючи на перестороги відбувшого ся З'їзду, відділів і поодиноких членів, дозволив І. Стефаніцькому, редакторови "Роб. Сл." розпочати нову кириню проти "Р. Н." і Е. К. та цілої партії.

2. Більша часть членів торонтонського відділу належить до спільки "Р. С." а прочі члени попирають ту спілку і вони допустили до того, що член торонтонського відділу і редактор "Р. С." розпочав аґітацію в цїли розбитя У.С.Д.П., та який підкопує довіре членів до "Р. Н." і Е. К.

3. Члени торонтонського відділу мовчать на численні протести проти роботи І. Стефаніцького і Ко. Вони помагають йому в його роботї. Вони ігнорують партійний заряд.

4. Члени торонтонського відділу допустились до того, що між ними являєсь без відома партії П. Крат, який стає їх діяльним членом, а котрий спряг ся зі Стефаніцьким до боротьби з партією.

5. Відділ в Торонто заснував без дозволу цілої партії "Комітет Помочи Українським Іміґрантам", до котрого Стефаніцький і Крат хотіли з'єднати нашу партію разом з дрібною українською буржуазією.

6. Е. К. добачивши, що К. П. У. І. вийде на шкоду нашій партії, перестеріг членів торонтонського відділу, що би вони сейчас постарались виступити з того комітету. Тоді торонтонський відділ виступив в обороні ініціяторів того комітету і не то, що члени не зреклась того комітету, але домагають ся ще, щоби Е. К. перепросив П. Крата і І. Стефаніцького та відкликав свою заяву що до того комітету.

7. Торонтонський відділ, котрий має нагляд над "Р. С." і його редактором, дозволив надрукувати якісь перегово ри "в справі згоди" в "Р. С.", котрі були вимірені для того, щоби спровокувати партію і підкопати довіре членів до "Р. Н."

8. Торонтонський відділ допустив ся до того, що богато членів того відділу роблять явну кириню в партії і явно старають ся розбити її, та зробити "Р. С." органом тої одної части партії.

9. Члени торонтонського відділу боронять "Р. С." і його редакторів, котрі систематично змагають до розбитя партії. Члени того відділу, котрі по З'їзді порезигнували кажучи, що не можуть робити організаційної роботи, тепер організують К.П.У.І. Той відділ взагалї робить всяку роботу на свій лад без відома цілої партії і її заряду, а коли Е.К. їх перестерігає, то вони кричать, що Е. К. нищить їх роботу і кажуть, що Е. К. деспотичний, що Е.К. пхає ся не до свого діла та уважають се зачіпкою до кириниї і тоді самі роблять кириню.

Члени того відділу допускають ся безличних брехонь на редактора "Р. Н." і Е. К. На такіж самі брехні вони позволяють своїм редакторам в "Р. С." І много а много ще причин, котрі Ви, Товариші, самі бачили і бачите зі сторони торонтонського відділу.

Всї Ви, Товариші, бачили роботу членів торонтонського відділу. Ви всї бачили, що писав Стефаніцький і анї один член торонтонського відділу не запротестував проти киринної роботи Стефаніцького і Крата та других. Ви також бачите, що ті два редактори "Р. С." і "Кадила", котре також є власностю членів того відділу, роблять і ви добре розуміли, що вони хотіли розбити нашу партію при помочи К. П. У. І. і бути "босом" Вашим та накинути Вам те "Р. С.", котре Ви бачите, як воно тепер починає сьпівати. Помимо того, що "Р. С." шукало всяких ключок, щоби "Р. Н." розпочав з ним яку небудь п'яне міку, щоби потім Торонтонці мали ліпшу нагоду розбивати партї, то в "Р. Н." нічого їм у відповідь не містимо. Е.К. ухвалив кромі сего рішеня дальше ігнорувати всякі провокаційні напасти зі сторони "Р. С." і не поміщувати про них нічого в "Р. Н."

Вислід голосованя.

За розвязанем торонтонського відділу заявились одноголосно отсї відділи з провінції Квебек: Монтреал.

З провінції Онтеріо: Оттава, Ошава, Сейнт Кетерін, Тімінс і Брентфорд.

З провінції Манітоби: Вінніпеґ і Транскона.

З провінції Саскачеван: Ріджайна і Мус джав.

З провінції Алберти: Редклиф, Едмонтон, Летбридж, Гілкрест, Колмен, Вегревіл, Кенмор, Белвю, Брул Майн і Борівці.

З провінції Брітіш Колюмбія: Мішел.

Відділ в Гемілтон, Онт. прислав 17 голосів за розвязанем торонтонського відділу, 7 проти а 7 невтральних.

У відділї в Ферні, Б. К. було 2 голоси проти рішеня Е.К. (решта всї за).

У відділї в Медисин Гет, Алта. був 1 голос проти рішеня Е. К.

Відділ в Веленд, Онт. голосував також за розвязанем торонтонського відділу, але 9 членів (на 17 голосуючих) робили застережене, щоби ще раз перестеречи торонтонський відділ.

Відділ у Ванкувер, Б. К., котрий діятав також бальот і летючку заявив ся невтральним що до сеї справи. Так само заявив ся невтральним відділ з Солт Сейнт Мері, Онт.

Нові відділи не голосували.

Отже Е.К. після сего голосованя заявляє, що бувший торонтонський відділ не приналежить більше до Української Соціял Демократичної Партії в Канаді. Е.К. У.С.Д.П. заявляє, що чартер того відділу уневажнює ся.

Екзекутивний Комітет У.С.Д.П. не відповідає від тепер більше за жадну роботу бувшого торонтонського відділу або поодиноких його членів.

За Екз. Ком.

Л. Никоряк, секр.

ДОПИСИ.

ХАЙ ЖИЄ "РОБОЧИЙ НАРОД" ДНЕВНИКОМ!

Нашим обовязком є осьвідомити українських робітників, щоби вони повернувши до старого краю, не мали за своїх "опікунів" Левицьких і їм подібних, котрі заявляють в імени українського народу в Галичині льояльність модому опришкови Карлови І.

Колиб вони повернувши до старого краю мали таке робити, то памятаймо, що в сім буде і наша вина. Але щоб осьвідомити нашого українського робітника і рільника, щоб виби ти йому з голови "наших", то потреба вимагає дати йому газету, книжки, щоб через їх читане він виплив на плесо чистої води.

Нам безуслівно потрібно поширити робітничу газету, книжку, так щоб в кождій хаті, де лише замешкує наш український чорнороб була нагода читати роб. газету.

Я вже майже на половині своєї організаційної подорожи і всюди мене тов. запитують, чому "Р. Н." не виходить дневником? Моя відповідь була, що на "Р. Н." лежить ще довг і перше треба його сплатити і забезпечити "Р. Н." будучність. Кождий тов. відповів мені на се так: я чекаю нехай хтось перший жертвує $15.00, $20.00 або $25.00 так тоді і я дам свою жертву на "Р. Н.".

Всї відділи, котрі я вже обїхав, давали мені таку саму відповідь. Так, отже, Ви, Товариші, чекаєте на той якийсь час, а капіталісти в той самий час деруть великий процент за довг "Р. Н." Ви не бачите, яка чорна хмара насуваєть ся на нас, ні! Ви слїдна дошка ратунку. Вороги гавкають на нас і наш орган "Р. Н." Опльовують ідею, корій Ви присягали служити вірно аж до її здійсненя.

Вся саранча сиділа ще тихо до російської революції, радше до того часу, як ще не було влади в руках російського пролетаріяту і селянства. Ви бачите, що тутешні буржуазні перомаси ставлять в гіршім сьвітлї тов. Леніна, як бувшого російського каката, Миколу II. Тепер приходить кінець українській буржуазії і от та вся братія її боронить. Тепер коли соціялізм переходить в житє, весь буржуазний сьвіт сичить гадючим духом на соціялістів і соціялізм.

Ану, товариші орґанізатори відділів і фінансові та рекордові секретарі і всї члени прихильники Укр. Соц. Дем. Партії! Жертвуйте по 10, 15 чи 25 дол. та платіт довг "Р. Н." і забезпечіть його на будуче! Хто перший з Вас? Не чекайте на других, бо вони будуть на Вас чекати і справа при пізнить ся.

Ану, товариші, зробім так, щоби з днем 1-го мая, з днем робітничо сьвята вийшло перше число "Р. Н." дневником! Якаж се була би радість для всїх тих, що бажають визволу не лише з національної і політичної неволї, але і з економічно. До здійсненя того, щоби "Р. Н." був дневником треба лише матеріяльної помочи. Коли се стане ся тоді не буде місця між укр. робітництвом для инших буржуазних видавництв, котрі заступають ворожі працючому людови інтереси.

Посипте, товариші, своїми тяжко запрацьованими грішми на "Р. Н." і закличте:

Хай жиє "Р. Н." дневником!
Хай жиє Укр. Соц. Дем. Партія!
Хай жиє Соціялізм!

Ваш в борбі за Соціялізм,

М. Княжевич.

"ХОДАЧКОВА ШЛЯХТА" У ФОРТ ВІЛЯМ.

Недавно тому загостив був до нас т. Колісник з Вінніпеґу, орґанізатор У. С. Д. П. в Канаді, котрий при помочи місцевих товаришів робітників заснував тут відділ У. С. Д. П. Відділ розвиваєть ся досить гарно, бо числить поверх 50 членів, помимо того, що деякі "наші патріоти" старають ся єго здушити в зародку, щоб, мовляв, не впустив глубше коріня. Старались як могли шкодити тайно, але бачучи, що нічого не вдіють, беруть ся шкодити тепер вже явно.

В неділю, дня 24 лютого наш відділ скликав віче в справі збираня фонду для "Роб. Ґазети" в Київі. Около пів до девятої години саля була заповнена публикою і зараз отворено віче, на котрім головним бесідником був т. В. Брилинський. Бесідник змалював робітничу долю в теперішнім капіталістичнім ладї, пояснив хто є Винниченко, котрий від імени соціял-демократичної партії України просить нас заморських товаришів о поміч для "Роб. Ґазети", і при кінци завізвав при сутних, щоб скинули кілько хто може свої лепти на сю ціль.

По скінченій промові виступає панок "доляровий патріот" Сохацький і кричить, щоб єму показати "відозву", хто просить помочи, для кого, хто був під нею підписаний і де она була поміщена, себто в котрій часописи. (на сали повстав сьміх). Тов. Брилинський відповідає: Відозва була поміщена у всїх укр. часописях (на сали голоси: навіть в "К. Р.") і дивує нас, чому ви так мало читаєте укр. часописи, а відозва була підписана Винниченком і другими товаришами, котрих не памятаю, бо не маю при собі жадного числа з тих часописий. Пан "патріот" діставши по носї, почервонїв як індик і кричить дальше, що йому не ясно, бо Київ забрали большевики і "Р. Г." стане тепер їх органом, отже тому не треба давати на ню гроший. Тов. Брилинський пояснив йому еще раз і видко, що зробилось вже досить ясно в очах "пана" Сохацького, бо надів шапку, спустив дзюб в долину і вийшов з салї серед сьміху публики.

Зараз приступлено до збірки і зібрано поверх $30.00. На кінци шан. бесідник подякував зібраним за їх щирі жертви і предсїдатель замкнув віче.

Хоч як старались киринки шкодити нашій роботї, виробивши наперед пляни, однак їм се не удалось, бо не мають нікого за собою; місцеві робітники пізнали їх фарисейство і гидять ся ними на кождім кроці. Вони мають давно заснoване Т-во Просьвіта, але через таких як Сохацький і якийсь Цибульський, не можуть більше членів здобути і не здобудуть їх, помимо того, що знаходять ся там і гарні люди. Т-во числить всього щось 15 членів.

От такі-то у нас "патріоти", що боять ся соціялізму як чорт кадила, бо знають, що як би нарід був сьвідомий, то не стерпів би таких пявок між собою.

В ті тяжкі часи, коли робітники наші ходили голодні і обдерті по Симсон улиці сотками і тисячами, тоді пан оСхацький мав золотий "бизнес" на "Емплоймент офісї", продаючи роботу по пять і десять долярів і то ще кому хотів, або котрий благав плачучи: запишіть мене пане Сох. в роботу, бо гину з голоду, — вже два дни нічого не їв. А маєте, вуйку, пять дол.? — питає "пан" Сох. І бідний наш брат виплакав десь пятку в сусідів і мусїв дати смокови ненаситному, котрий гарно убраний, виголений сидів за лядою і чатував на доляри, встромивши очи на кождого, котрий довбав рукою в порожній кишенї, думаючи, що вже пятку витягає.

При кінци кличу до Вас, товариші робітники! Не даймось ошукати таким пявкам, гонїм їх проч від себе, не слухаймо, що они кричать на нашу дорогу часопись "Робочий Народ", що она большевицька; ми не біймось большевизму, не такий він страшний, як нам його малюють темні духи, попи, "патріоти" такі як Сохацький, бо лиш одні соціял-демократи-большевики бажають нам всім добра, бо лише они стремлять до того, щоб повалити той гнилий лад, в котрім одні роблять кріваво і не мають нічого, а другі дармують цілий свій вік і жиють як в раю, котрий нам малюють десь за хмарами попи з амбон. Старайтесь бути всї читачами і передплатниками робітничих часописий, "Робочого Народа" і "Робітника", гуртуй мось до соц. дем. партії і учім ся жити як другі народи, а в невдовзі трісне лайдацький лад з панами, попами і їх аґентами, а місце його займе лад соціялістичний, в котрім не буде визискувачів і визискуваних.

Хай живе Соціялізм!
Хай живе Соціяльна Революція по цілому сьвіті!

І. П.

ОСИП ДИК

студент послїдного року прав практикує в адвокатів

MARLATT, WARNER & EWANS

609 Merchants Bank Bldg. (проти склепу Робінсона)

Полагоджуємо всякі судові і земельні справи.

Телефон: **Main 2751.**

ПОШУКУЮ

свого краяна М. Каралаша, з села Брідка, пов. Заставна, Буковина. Дав нїйше перебував в Саскачеван. Хто би знав його адресу, або він сам, прошу зголосити ся на адресу:

M. J. Hudyma
20) Rosenorth, Man.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO